

løst. De varslede, hidtil udsatte strejker, omfattende over 100 000 arbejdere, trådte herefter i kraft, for transportfagernes vedkommende den 11. april og for jern- og metalindustriens vedkommende den 12. april.

Der opretholdtes dog fremdeles kontakt mellem parterne.

Den 12. april fremsatte partiet venstre og det konservative folkeparti forslag til folketingsbeslutning (se side 492), hvorefter regeringen opfordredes til

enten at fremsætte lovforslag om ophøjelse til lov af de forkastede mæglingsforslag
eller at fremsætte forslag om nedsættelse af en voldgiftsdomstol til endelig afgørelse af den mellem parterne opståede tvist.

Debatten om dette forslag den 13. april sluttede med folketingets vedtagelse af en af regeringspartierne stillet dagsorden, hvorefter tinget anså afslutningen af de løbende arbejdskonflikter for yderst vigtig og opfordrede arbejdsmarkedets to hovedorganisationer til gennem forhandlinger at fortsætte bestræbelserne for at bringe konflikterne til snarligt ophør.

På dette grundlag tilvejebragte statsministeren på ny kontakt mellem lederne for de to hovedorganisationer, og disses forretningsudvalg gav den 14. april tilslutning til at gøre forsøg på gennem ny forhandling at standse konflikterne. I de følgende dage gjorde parterne talrige forsøg på at tilvejebringe grundlag for en ny forhandling. Som resultat heraf forelå der den 24. april for gruppe I's vedkommende en overenskomst bl. a. om forhøjelse af minimallønssatserne i henhold til mæglingsforslaget, der derefter med tilslutning af alle berørte parter blev udsendt til fornyet urafstemning.

Resultatet heraf forelå den 4. maj; det viste sig, at såvel arbejdsgiversiden som alle på arbejdersiden berørte fagforbund havde vedtaget forslaget. På grundlag heraf blev arbejdet i jern- og metalindustrien genoptaget fra 5. maj.

Samtidig var partsforhandlingerne inden for transportfagene fortsat. Efter at statsministeren havde haft forhandlinger med formændene for arbejdsmarkedets parter og med statens forligsmand, optog denne den 26. april forhandlinger om arbejdskonflikten inden for transportfagene. Disse forhandlinger førte til, at forligsmanden den 4. maj 1961 fremsatte *supplerende bestemmelser til det for gruppe VII tidligere stillede mæglingsforslag*, der derefter blev undergivet fornyet urafstemning.

Af det den 13. maj 1961 offentliggjorte resultat af afstemningen fremgik, at mens arbejdersiden havde vedtaget det supplerende mæglingsforslag med 30 803 ja-stemmer mod 19 587 nej-stemmer, havde *arbejdsgiversiden forkastet forslaget* med 48 nej-stemmer mod 25 ja-stemmer.

Ministeren føjede hertil, at der i mellemtiden inden for *afstemningsgruppe VIII* — handels- og kontorfunktionærerne — var sket